

UOHSX00JD068

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0168/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-07569/2024/163

Brno 26. 2. 2024

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 12. 2023 doručeném téhož dne Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže navrhovatelem –

- **VESIBA, s.r.o.**, IČO 61248711, se sídlem Mezilesí 2078/18, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupen Mgr. Jiřím Vozákem, advokátem zapsaným v seznamu ČAK pod ev. č. 20315, se sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec 3,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0550/2023/VZ č. j. ÚOHS-48959/2023/500 ze dne 7. 12. 2023, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**I/13 Bílina – Most, zrychlení**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 11. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2022 pod ev. č. Z2022-047459 ve znění pozdějších oprav, kde je dalším účastníkem vybraný dodavatel –
 - společnost dodavatelů „**Společnost I/13 Bílina – Most, zrychlení**“, jejímiž společníky jsou:
 - **HERKUL a.s.**, IČO 25004638, se sídlem Průmyslová 228, 435 21 Obrnice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 14. 9. 2023 Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem ev. č. ČAK 15942, se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7, a
 - **KASKA s.r.o.**, IČO 26080966, se sídlem Prostřední 2860/3, 370 04 České Budějovice,

jsem podle § 152 odst. 6 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 citovaného zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0550/2023/VZ, č. j. ÚOHS-48959/2023/500 ze dne 7. 12. 2023

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení realizované zadavatelem

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (dále jen „**zadavatel**“) – jako veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“)¹ dne 21. 11. 2022 zahájil otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „I/13 Bílina – Most, zrychlení“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2022 pod ev. č. Z2022-047459 ve znění pozdějších oprav (dále jen „**zadávací řízení**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je „Instalace a montáž zádržného systému a svíslého dopravního značení pro zvýšení rychlosti na stávající silniční komunikaci I/13 Bílina - Most, v km 71,6 - 81,8, v souladu s ČSN 73 6101 s navrhovanou rychlostí 90 a 110 km/h“, s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ve výši 93 135 960 Kč.
3. Rozhodnutím o výběru ze dne 3. 8. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“) zadavatel vybral za vybraného dodavatele – společnost dodavatelů „Společnost I/13 Bílina – Most, zrychlení“, jejímiž společníky jsou a) HERKUL a.s., IČO 25004638, se sídlem Průmyslová 228, 435 21 Obrnice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 14. 9. 2023 Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem ev. č. ČAK 15942, se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7, a b) KASKA s.r.o., IČO 26080966, se sídlem Prostřední 2860/3, 370 04 České Budějovice (dále jen dohromady „**vybraný dodavatel**“), přičemž oznámení o výběru dodavatele ze dne 3. 8. 2023 (dále jen „**oznámení o výběru**“) bylo odesláno účastníkům zadávacího řízení téhož dne.
4. Dne 17. 8. 2023 navrhovatel – VESIBA, s.r.o., IČO 61248711, se sídlem Mezilesí 2078/18, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupen Mgr. Jiřím Vozákem, advokátem zapsaným v seznamu ČAK pod ev. č. 20315, se sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec 3, (dále jen „**navrhovatel**“) – podal námitky proti oznámení o výběru (dále jen „**námitky**“). Dne 31. 8. 2023 zadavatel rozhodl o námitkách navrhovatele tak, že jim nevyhověl (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona účinné v okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 odst. 1 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 6. 9. 2023 návrh navrhovatele podle § 250 odst. 1 písm. d) zákona (dále jen „**návrh**“) proti výběru vybraného dodavatele.
6. Dnem, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0550/2023/VZ, jehož účastníky jsou podle § 256 zákona zadavatel, navrhovatel a vybraný dodavatel (dále jen „**správní řízení**“).

Napadené rozhodnutí Úřadu ze dne 7. 12. 2023

7. Dne 7. 12. 2023 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0550/2023/VZ, č. j. ÚOHS-48959/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
8. Úřad ve výroku I zastavil správní řízení v části návrhu týkající se „nesplnění požadavku na strojní vybavení“ dle bodu 18. 7. zadávací dokumentace vybraným dodavatelem, neboť této části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky. Podle Úřadu danou námitku uplatnil navrhovatel poprvé až v návrhu.
9. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad námitky proti zbývajícím částem návrhu zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Úřad se zabýval námitkami týkajícími se: rozhodnutí o námitkách; nesplnění kvalifikačních požadavků vybraným dodavatelem; formálních nedostatků postupu zadavatele a námitky pozdě tvrzených skutečností.
10. K námitce „rozhodnutí o námitkách“ Úřad uvedl, že z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zřejmé, proč zadavatel považuje argumenty navrhovatele za liché a je z něj patrné, proč nepřistoupil ke zrušení rozhodnutí o výběru vybraného dodavatele. Zadavatel tedy jednal v souladu s § 245 odst. zákona.
11. K údajnému nesplnění kvalifikačních požadavků vybraným dodavatelem Úřad konstatuje, že zadavatel neporušil zákon, když nevyločil vybraného dodavatele pro nesplnění požadavků na technickou kvalifikaci dle bodů 4.4.1. a 4.4.3. zadávací dokumentace, neboť referenční zakázky vybraného dodavatele výše uvedené požadavky splňují.
12. Podle Úřadu zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil podmínku v souladu s § 79 odst. 2 písm. a) zákona, a to předložení seznamu referenčních plnění – 3 stavebních prací, jejichž předmětem byla instalace a montáž zádržného systému na minimálně dvouproudové pozemní komunikaci, v minimálně délce 5 000 metrů a vykonaných během posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení. Úřad na základě vyžádaného stanoviska Ministerstva dopravy rozhodl, že vybraným dodavatelem poskytnuté reference na instalaci a montáž dočasných svodidel stanovené požadavky splňují, neboť dočasná svodidla jsou specifickým typem/podkategorií zádržného systému. Dále Úřad konstatoval, že kvalifikační kritéria podle § 73 odst. 3 zákona nemusí kopírovat předmět veřejné zakázky, ale mohou být nastavena i širěji. Takto nastavené kritérium není diskriminační vůči dodavatelům, kteří podali reference na instalaci a montáž trvalých svodidel, neboť i tyto reference splňují stanovené kvalifikační kritérium.

III. Rozklad navrhovatele

13. Dne 21. 12. 2023 podal navrhovatel rozklad proti napadenému rozhodnutí, který doplnil dne 3. 1. 2024. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 7. 12. 2023, rozklad byl tedy podán v zákonem stanovené lhůtě.
14. Navrhovatel v rozkladu proti výroku I tvrdí, že námitku „nesplnění požadavku na strojní vybavení“ dle bodu 18. 7. zadávací dokumentace uplatnil již v námitkách na straně 3, kde popisuje rozdílný technický postup realizace trvalých svodidel a montáže dočasných svodidel, včetně požadovaného strojního vybavení nutného k dané realizaci. Dále namítá, že na straně 4 námitek proti oznámení o výběru dodavatele, odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 9/2007–104 ze dne 11. 10. 2007. Vzhledem k výše uvedenému Úřad nesprávně vyhodnotil, že proti této části návrhu nepodal včas a řádně námitky.
15. Proti výroku II obecně navrhovatel namítá, že pro posouzení věci samotné je klíčové správné pochopení charakteru trvalých a dočasných svodidel. I přestože si Úřad vyžádal stanovisko od Ministerstva dopravy a oslovil také jiné dodavatele, došel v této souvislosti k nesprávným závěrům. Navrhovatel si nechal zpracovat vlastní posudek od Ing. Juráně (dále jen „posudek“), z kterého dle jeho názoru vyplývá, že rozhodnutí Úřadu je nesprávné a nezákonné.
16. Namítané pochybení zadavatele v přezkoumávaném zadávacím řízení napadá navrhovatel stejnými námitkami jako v návrhu, přičemž svoji argumentaci podpořil posudkem. Stěžejní námitkou navrhovatele v rozkladu je tvrzené pochybení zadavatele, který u vybraného dodavatele akceptoval reference na montáž dočasných svodidel, které však nepotvrzují instalaci a montáž svodidlového systému, který byl předmětem plnění veřejné zakázky. V souvislosti s tím vybraný dodavatel nedodržel ani podmínku minimální délky zádržného systému v rozsahu 5000 m. Navrhovatel také napadá formální nedostatky postupu zadavatele, neboť zadavatel požadoval předložit vyplněný formulář č. 2.2.2., který obsahoval informace o referenčních zakázkách dodavatelů, avšak vybraný dodavatel uvedený formulář nevyplnil úplně. Navrhovatel dále namítá nezákonné odmítnutí námitek a nepřezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele.
17. Navrhovatel tvrdí, že v napadeném rozhodnutí Úřad nevyhodnotil vazbu dočasných svodidel na předmět plnění veřejné zakázky, přičemž Úřad v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pouze formalisticky řešil otázku, co je možné označit za „zádržný systém“.
18. Úřad v souvislosti s podmínkou minimální délky zádržného systému v napadeném rozhodnutí nepochopitelně akceptoval nejednoznačnost zadávací dokumentace a postup zadavatele, který je v rozporu se zásadami transparentnosti a rovného zacházení.

Návrh rozkladu navrhovatele

19. Navrhovatel v rozkladu navrhuje předsedovi Úřadu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, případně aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil a rozhodnutí zadavatele č. j. RSD-147478/2022-52 ze dne 31. 8. 2023 zrušil.

Vyjádření zadavatele k rozkladu ze dne 11. 1. 2024

20. Zadavatel se ve vyjádření k rozkladu v plném rozsahu ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, jež svým pochopením pro zajištění široké hospodářské soutěže odpovídá ustálené rozhodovací praxi Úřadu, kterou se snaží zadavatel dlouhodobě naplňovat.

21. Dále zadavatel konstatuje, že odborné stanovisko Ministerstva dopravy ČR ze dne 22. 10. 2023, které si vyžádal v rámci šetření Úřad, se ve srovnání s posudkem vyznačuje nesrovnatelně vyšší mírou podrobnosti i propracovanou logikou argumentace.

Vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu ze dne 11. 1. 2024

22. Vybraný dodavatel se ve vyjádření k rozkladu taktéž, stejně jako zadavatel, plně ztotožňuje s výrokem i odůvodněním napadeného rozhodnutí, ve kterém se Úřad podrobně a řádně vypořádal s veškerými argumenty navrhovatele.
23. Vybraný dodavatel souhlasí s Úřadem, že argumentace navrhovatele o tom, že dočasná svodidla nelze v kontextu předmětu zadávané veřejné zakázky podřadit pod pojem zádržný systém, představuje námitku proti zadávací dokumentaci, kterou nelze vznášet po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Stejně tak jako námitka týkající se minimální délky zádržného systému v rozsahu 5000 m.
24. K posudku vybraný dodavatel uvádí, že je zaměřen na zadávací podmínky, což je ale pro danou fázi zadávacího řízení irelevantní.

Vyjádření navrhovatele ze dne 1. 2. 2024

25. Navrhovatel ve vyjádření ze dne 1. 2. 2024 reagoval na vyjádření zadavatele a vybraného dodavatele. Stručně shrnuto zastává argumentačně svůj názor, že zadavatel vybral neoprávněně vybraného dodavatele a podává opětovnou argumentaci týkající se rozdílnosti v instalaci a montáži trvalých a dočasných zádržných systémů.

IV. Řízení o rozkladu

26. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
28. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo přistoupeno k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K důvodům potvrzení napadeného rozhodnutí***K výroku I napadeného rozhodnutí***

29. Úřad námitku „nesplnění požadavku na strojní vybavení“ dle bodu 18.7. zadávací dokumentace posuzoval v bodech 109-115 napadeného rozhodnutí, přičemž konstatoval, že navrhovatel strojní vybavení zmiňuje v námitkách pouze v kontextu popisu rozdílnosti dočasných a trvalých svodidel. Tudíž námitku nesplnění požadavku na strojní vybavení dle bodu 18.7. zadávací dokumentace navrhovatel uplatnil poprvé až v návrhu.
30. Navrhovatel proti zamítavému výroku I namítá, že předmětnou námitku uplatnil již v námitkách na straně 3, potažmo na straně 4, kde odkázal i na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 9/2007–104 ze dne 11. 10. 2007. Úřad tedy nesprávně vyhodnotil, že proti této části návrhu nepodal včas a řádně námitky.
31. V části návrhu nazvané *Nesplnění požadavku na strojní vybavení* navrhovatel cituje z bodu 18.7 zadávací dokumentace a z něj dovozuje, že dodavatel má provést osazení a montáž požadovaných zádržných systémů s požadovaným speciálním strojem na zatloukání svodidlových sloupků (tj. beraněním do terénu) a že tedy zadavatel požaduje související strojní techniku. V kombinaci s poslední citovanou větou bodu 18.7. zadávací dokumentace (přízpůsobení kvalifikace) má navrhovatel za to, že se má i v případě referencí jednat o zakázky, v rámci kterých dodavatel uvedené práce provedl s využitím zařízení pro zatloukání sloupků zádržných systémů. V podrobnostech odkazují na bod 11 napadeného rozhodnutí.
32. K dané námitce konstatuji, že jsem ověřil obsah námitek (zejména navrhovatelem zmiňované strany 3 a 4) a potvrzují rozhodnutí Úřadu. Navrhovatel v námitkách nebrojí konkrétně proti nesplnění požadavku na strojní vybavení dle bodu 18. 7. zadávací dokumentace, nýbrž podává obecnou argumentaci týkající se technické kvalifikace a následně se zaměřuje na problematiku rozdílnosti instalace a montáže trvalých a dočasných svodidel. Navrhovatel výše citovaný rozsudek krajského soudu na straně 4 námitek opravdu uvedl, avšak v jiné souvislosti než s předmětnou námitkou. Citace z rozsudku podporovala argumentaci týkající se obecné argumentace o stanovení technických kvalifikačních požadavků. Vzhledem k výše uvedenému, ve shodě s Úřadem, konstatuji, že námitka týkající se nesplnění požadavku na strojní vybavení s odkazem na bod 18.7. zadávací dokumentace byla uvedena pouze v návrhu, nikoliv však již v námitkách navrhovatele.
33. V daném případě se nejedná ani o nové skutečnosti podle § 251 odst. 4 zákona, tedy skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli v námitkách.
34. Z výše uvedených důvodů potvrzují výrok I napadeného rozhodnutí o zastavení řízení v předmětné části návrhu.

K výroku II napadeného rozhodnutí***K námitce nesplnění kvalifikačních požadavků vybraným dodavatelem***

35. Tuto námitku rozdělil navrhovatel v rozkladu na procesní pochybení zadavatele při vypořádání námitek (nezákonné odmítnutí námitek; nepřezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele) a na nesprávné posouzení námitek Úřadem (nevypořádání vazby kvalifikace na předmět veřejné zakázky; nesplnění požadavku na minimální délku zádržného systému).

K námitce nezákonného odmítnutí námitek

36. Navrhovatel v rozkladu namítá, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách odmítl jako nepřípustné pro opožděnost námítka v té části, která směřuje proti kritériu technické kvalifikace v čl. 4.4.3 zadávací dokumentace, kde navrhovatel tvrdil, že takto zvolené kritérium neověřuje schopnost dodavatele řádně realizovat předmět zakázky. Zadavatel odkázal na § 242 odst. 4 zákona, dle kterého musí být námítka proti zadávacím podmínkám doručeny zadavateli nejpozději do skončení lhůty pro podání nabídek, což navrhovatel v daném případě neučinil. Avšak Úřad v napadeném rozhodnutí námítka za nepřípustnou nepovažoval a konstatoval, že „nelze přisvědčit námitkám zadavatele a vybraného dodavatele ohledně toho, že navrhovatel podal námítka proti zadávacím podmínkám, resp. nevhodnému nastavení technické kvalifikace, opožděně, a tedy Úřad má tuto část návrhu zamítnout dle § 257 písm. h) zákona.“ Vzhledem k výše uvedenému v napadeném rozhodnutí navrhovatel namítá, že Úřad chybně přehlídí nezákonný závěr zadavatele, který tuto stěžejní námítka odmítl jako nepřípustnou, neboť se jedná o přímé porušení § 245 odst. 3 zákona, ke kterému Úřad nepřihlédl (viz § 263 odst. 5 zákona).
37. Navrhovatel namítá, že Úřadem vybraná citace (v doplnění rozkladu uvedena na straně 4) zazněla ve vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 18. 9. 2023, tedy až v samotném řízení před Úřadem. Navrhovatel neuvedl, v jakém konkrétním bodě napadeného rozhodnutí se předmětná citace má nacházet. Citaci v doplnění rozkladu na straně 4 odpovídá bod 119 napadeného rozhodnutí. Úřad ji uvedl slovy (jak také uvádí navrhovatel v doplnění rozkladu): „Zadavatel na to reagoval v rozhodnutí o námitkách...“ Ani Úřad neuvedl konkrétní bod rozhodnutí o námitkách. Nicméně článek III bod 9 rozhodnutí o námitkách odpovídá citaci uvedené v doplnění rozkladu i citaci použité Úřadem v bodu 119 napadeného rozhodnutí. Navrhovatel tedy nemá pravdu, že poprvé zazněla až ve vyjádření k návrhu. K tomu dodávám, že předmětný citovaný (totožný) text se objevuje i v navrhovatelem odkazovaném vyjádření zadavatele k návrhu, konkrétně v článku 3 bodu 5. Pokud navrhovatel v souvislosti s uvedeným namítá, že oproti vyjádření k návrhu se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vypořádání této námítka vyhýbá a bez přímého odkazu cituje bod 8 rozhodnutí o námitkách, pak zcela ignoruje zmíněný článek III bod 9 rozhodnutí o námitkách a všechny následující.
38. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zřejmé, že zadavatel se stěžejní námitkou týkající se technické kvalifikace stanovenou v čl. 4.4.3. zadávací dokumentace, i přes své přesvědčení o její opožděnosti podle § 242 odst. 2 zákona, věcně vypořádal. I když se jedná o formální pochybení na straně zadavatele spočívající v nesprávném vyhodnocení užití § 242 odst. 4 zákona, je zjevné, že zadavatel toto formální pochybení zhojil svým řádným vypořádáním námitek, i když je považoval za opožděné. Z rozhodnutí o námitkách je patrný postoj zadavatele ke stěžejním namítaným skutečnostem. Navrhovatel se tedy dozvěděl stanovisko zadavatele a mohl tak podat kvalifikovaný návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Postupem zadavatele, kdy nejdříve námítka odmítl pro nepřípustnost a pak přesto vysvětlil (vypořádal) námítka navrhovatele, nemohl být navrhovatel zkrácen na svých právech.
39. Navrhovatel v námitce odkazuje na novelizované ustanovení § 263 odst. 5 zákona, avšak čl. II. novely č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon (dále jen „**novela**“), zní: „Zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede

dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“ Novela opravdu v ustanovení § 263 odst. 5 rozšířila možnost Úřadu pro případ, že se v řízení před Úřadem ukáže, že námitky byly v rozporu s posouzením zadavatele podány včas, uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Dané ustanovení tedy opravňuje Úřad ke správním uvažování, neboť uložení nápravného opatření umožňuje, ale nenařizuje. V posuzovaném případě však zadávací řízení předmětné veřejné zakázky bylo zahájeno dne 22. 11. 2022, pročež je nutné v daném řízení postupovat v souladu s čl. II novely, neboť novela nabyla účinnosti 16. 7. 2023. Novelizované znění zákona se na posuzované zadávací řízení nevztahuje.

40. Ze strany zadavatele se tak jedná o zjevně formální pochybení spočívající v nesprávném vyhodnocení § 242 odst. 4 zákona, které však bylo věcným vypořádáním námitek napraveno, proto dané námitky zamítám.

K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele

41. Navrhovatel považuje rozhodnutí zadavatele v rámci vypořádání stěžejní námitky (technické kvalifikace) za nepřezkoumatelné, neboť neshledává odůvodnění postupu zadavatele v dané věci za dostatečné, jedná se pouze o dvě tvrzení zadavatele bez řádného odůvodnění a vysvětlení. Navrhovatel argumentuje § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého platí, že *„v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“*
42. K dané námitce předně konstatuji, že zadavatel není v rámci zadávacího řízení v postavení správního orgánu, tudíž argumentace výše citovaným ustanovením správního řádu není navrhovatelem vhodně zvolena, neboť zadavatel je povinen při vypořádání námitek dodržovat odpovídající ustanovení zákona, tedy § 245 zákona a základní zásady uvedené v § 6 zákona.
43. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách navrhovateli dostatečně osvětlil důvody, proč stanovil technickou kvalifikaci v čl. 4.4.3. ve znění *„3 stavebních prací, jejichž předmětem byla instalace a montáž zádržného systému na minimálně dvouproudové komunikaci, každý zádržný systém minimálně v délce 5000 m“*. Zadavatel uvedl, že stanovil záměrně požadavek na zádržný systém bez určení, zda se má jednat o systém trvalý nebo dočasný, protože má zájem na dosažení vysoké míry hospodářské soutěže. Tento požadavek je v souladu s účelem zadávacího řízení, jehož cílem je zabezpečit transparentní a regulérní hospodářskou soutěž o předmět veřejné zakázky, tedy volnou a efektivní soutěž dodavatelů, přičemž je na zadavateli, zda a jaké požadavky na kvalifikaci zvolí, pokud tyto budou v souladu se zákonem. Nemusí tedy zvolit požadavky na technickou kvalifikaci žádné, či může stanovit požadavky mírné.
44. Navrhovatel v námitkách popisuje rozdíly dočasných a trvalých zádržných systémů, čímž podporuje svoji argumentaci o nemožnosti prokázat technickou kvalifikaci referencemi z montáží a instalací dočasných svodidel. Z rozhodnutí o námitkách je však zřejmé, že zadavatel, jako zkušený zadavatel v dané oblasti, si je navrhovatelem popisovaných rozdílů při instalaci a montáži zádržných systémů vědom a tuto rozdílnost při svém rozhodování vzal v potaz. I přesto se zadavatel rozhodl akceptovat předchozí zkušenosti dodavatelů s instalací a montáží dočasných svodidel, neboť chtěl rozšířit okruh potenciálních dodavatelů. Zadavatel musí při stanovení zadávacích podmínek sledovat určitý legitimní cíl a je na něm, aby ho

objasnil a vysvětlil pohnutky, které jej vedly ke stanovení tohoto požadavku. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách této své povinnosti dostál, neboť stanovení předmětné podmínky odůvodnil sice stručně, avšak transparentně a dostatečně.

K námitce nevypořádání vazby kvalifikace na předmět veřejné zakázky

45. Navrhovatel dále namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil samotnou podstatu toho, co je předmětem plnění veřejné zakázky. Navrhovatel během zadávacího i správního řízení tvrdí, že nelze připustit reference potvrzující montáž dočasných svodidel, jelikož předmětem veřejné zakázky je bezesporu realizace trvalých svodidel, tedy činnost diametrálně odlišná. Na podporu svého tvrzení nechal zpracovat odborný posudek Ing. Juráněm. Dále brojí proti stanovisku, které si Úřad nechal zpracovat od Ministerstva dopravy, neboť byla dle něj ze strany Úřadu nesprávně položena otázka pro jeho zpracování.
46. Navrhovatelem podaná námitka je bezesporu základem jeho sporu se zadavatelem a tvrzení v řízení před Úřadem. Navrhovatel namítá, že vybraný dodavatel nesplňoval podmínky technické kvalifikace stanovené pro veřejnou zakázku. Zadavatel v tomto ohledu vyložil požadavek na technickou kvalifikaci stanovenou v čl. 4.4.3 zadávací dokumentace dle navrhovatele extenzivně a proti smyslu předmětu veřejné zakázky. Navrhovatel tedy zůstává konzistentní ve svém názoru, že zadavatel pochybil, pokud akceptoval reference vybraného dodavatele na montáž a instalaci dočasných zádržných systémů. Dle jeho názoru měl zadavatel akceptovat pouze reference stavebních prací na instalaci a o montáž trvalých zádržných systémů. Z tohoto názoru také pramení jeho postoj k nesprávnému zadání pro stanovisko Ministerstva dopravy. Navrhovatel tedy nebrojí proti textaci dané podmínky technické kvalifikace, nýbrž proti jejímu výkladu zadavatelem, na základě kterého akceptoval i reference na instalaci a montáž dočasných svodidel.
47. Zadavatel čl. 4.4.3 zadávací dokumentace požadoval doložit technickou kvalifikaci (praxi) dodavatele spočívající v poskytnutí: *„3 stavebních prací, jejichž předmětem byla instalace a montáž zádržného systému na minimálně dvoupruhové pozemní komunikaci, každý zádržný systém v délce minimálně 5000 m.“*
48. Ustanovení § 73 odst. 6 zákona zní: *„Pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit,*
a) která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a
b) minimální úroveň pro jejich splnění.“
49. Z citovaného ustanovení zákona je zřejmé, že limitem pro nastavení technické kvalifikace je skutečnost, že musí být nastavena přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu zadávané veřejné zakázky. Tato zásada přiměřenosti je klíčová pro vyhnutí se diskriminačnímu jednání, ke kterému může dojít především tehdy, pokud zadavatel stanoví zcela nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, v důsledku čehož v rozporu se zákonem omezí účast určité skupiny dodavatelů. V daném případě se jedná o opačný problém, kdy navrhovatel namítá, že zadavatel stanovil kritérium technické kvalifikace příliš mírně.
50. Smyslem prokazování technické kvalifikace dodavateli je výběr takového dodavatele, který prokáže, že má zkušenosti s obdobným druhem plnění, že je po technické a profesní stránce schopen zajistit kvalitní provedení předmětu veřejné zakázky a že se jedná o dodavatele, který

je zkušený, stabilní a spolehlivý z hlediska plnění svých závazků. Zadavatel a ani následně Úřad v napadeném rozhodnutí netvrdili, že instalace a montáž dočasných zádržných systémů je shodná s postupem při instalaci a montáži trvalých zádržných systémů. Rozdílů při instalaci a montáži jsou si oba výše zmínění vědomi, ať už zadavatel, jako zkušený zadavatel těchto stavebních prací, stejně jako Úřad, který na dané téma nechal zpracovat stanovisko Ministerstva dopravy.

51. Navrhovatelova argumentace je založená na názoru, že předmětem veřejné zakázky je instalace a montáž trvalých zádržných systémů. S tímto názorem však ani zadavatel, ani Úřad nepolemizuje. Zadavatel pouze využil možnosti dané mu zákonem a to, aby jako kritérium technické kvalifikace stanovil obdobný předmět plnění, nikoliv totožný. Porušení zásady přiměřenosti, která se projevuje i v ustanovení v § 73 odst. 6 zákona, je většinou zadavatelům vytýkána z důvodu restriktivního nastavení technické kvalifikace vedoucího k omezení hospodářské soutěže. Zde naopak zadavatel nastavil toto kritérium mírněji, což však není v rozporu se zákonem. Navrhovatel nedoložil žádné konkrétní důkazy, proč by dodavatel, který má prokazatelné zkušenosti z instalací a montáží dočasných zádržných systémů nebyl schopen realizovat veřejnou zakázku, jejímž předmětem je instalace a montáž trvalých zádržných systémů. Navrhovatel argumentuje rozdílností systému instalace těchto dvou zádržných systémů, avšak z této argumentace jednoznačně nevyplývá neschopnost dodavatele realizovat instalaci a montáž trvalého zádržného systému, pokud dodavatel doloží reference pouze z instalace a realizace dočasného zádržného systému.
52. Pokud zadavatel, jako odborník na danou oblast, si je vědom rozdílu mezi instalací a montáží dočasných a trvalých zádržných systémů, a přesto rozšíří hospodářskou soutěž tím, že pro veřejnou zakázku, jejímž předmětem je instalace a montáž trvalých svodidel, akceptuje obě varianty (trvalé i dočasné zádržné systémy), nejedná se o porušení zákona. Zadavatel při stanovení zadávacích podmínek musí sám zvážit, zda zkušenosti z instalace a montáže dočasných svodidel jsou přiměřené vůči složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky. Pokud by nesprávně nastavené zadávací podmínky vedly k omezení hospodářské soutěže (což se v daném případě nestalo), případně problematické realizaci veřejné zakázky, je za tuto skutečnost zodpovědný zadavatel.
53. Navrhovatel namítá, že Úřad nevyhodnotil vazbu dočasných svodidel na předmět plnění veřejné zakázky, ale pouze formalisticky řeší otázku, co je možné označit za „zádržný systém“. K danému konstatuji, že tento postup Úřadu je vzhledem k formulaci kritéria technické kvalifikace opodstatněný. Pokud zadavatel požadoval zkušenosti z realizace zádržných systémů, je pochopitelné, že Úřad řešil, zda je možné podřadit reference z realizace dočasných svodidel pod tuto podmínku. Na základě získaného stanoviska od Ministerstva dopravy Úřad vyhodnotil, že pod obecný pojem zádržný systém dočasná svodidla podřadit lze. Vzhledem k výše uvedenému zadavatel nepochybil, pokud reference na instalaci a montáž dočasných zádržných systémů akceptoval.
54. Vzhledem k výše uvedenému, a především vzhledem ke samotnému znění podmínky technické kvalifikace, by bylo naopak porušením zákona, pokud by zadavatel akceptoval pouze reference na stavební práce, jejichž předmětem byla instalace a montáž trvalého zádržného systému, tak jak požaduje navrhovatel.

K námitce minimální délky zádržného systému

55. Navrhovatel namítá, že vybraný dodavatel nesplnil požadavek zadávací dokumentace na minimální délku zádržného systému v rozsahu 5 000 m. Vybraný dodavatel dokládá splnění tohoto požadavku realizací dočasných svodidel, která jsou instalována vždy pouze na část délky rekonstruovaného úseku a následně posunuta dále dle postupu prací. Jednotlivé části tedy dle navrhovatele nedosahují v předmětných referenčních zakázkách délky 5 000 m. Podle navrhovatele nelze v rámci jedné referenční zakázky počítat kratší úseky do celkové délky stavby.
56. Úřad provedl šetření mezi potenciálními dodavateli s dotazem, zda v případech několika oddělených krátkých úseků dočasných svodidel v rámci jedné realizace úpravy pozemní komunikace nebo v situaci, ve které se úseky dočasných svodidel postupně posouvají, se jedná o jeden zádržný systém nebo o více samostatných zádržných systémů. Navrhovatel namítá, že Úřad stanoviska dodavatelů v napadeném rozhodnutí pouze odcituje v části rekapitulující podklady rozhodnutí, fakticky je ale vůbec nebere v potaz. Úřad se k těmto stanoviskům ani blíže nevyjadřuje, není tedy jasné, jakým způsobem se s nimi vypořádal. Závěry Úřadu tak jsou v tomto ohledu nepřezkoumatelné.
57. K danému konstatuji, že Úřad v rekapitulaci podkladů rozhodnutí stanoviska dodavatelů cituje, následně s nimi však pracuje v rámci odůvodnění. Nejedná se o konkrétní rozbor jednotlivých stanovisek, avšak jedná se o podklady, na základě kterých Úřad v bodu 139 napadeného rozhodnutí dovedl, že *„výklad dané podmínky uplatňovaný zadavatelem, resp. vybraným dodavatelem neodporuje logice ani obecnému chápání dané terminologie minimálně části subjektů působících na relevantním trhu a jako takový je tedy objektivně možný“*. (pozn. zvýrazněno předsedou Úřadu) Na podporu tohoto tvrzení Úřadu není nutné jednotlivá stanoviska dodavatelů podrobovat detailnímu rozboru a jednotlivě je vypořádávat. Je zřejmé, že závěr Úřadu se týká *minimálně části subjektů působících na trhu*. Úřad si tedy byl jednoznačně vědom i stanovisek ostatních dodavatelů. Úřad zde pouze poukazuje na skutečnost, že určitá skupina dodavatelů vykládá přezkoumávanou zadávací podmínku stejně jako zadavatel a vybraný dodavatel. V důsledku tak Úřad dospívá k závěru, že přezkoumávanou zadávací podmínku lze vykládat vícero způsoby. Závěry Úřadu tak nejsou nepřezkoumatelné, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou zřejmé úvahy Úřadu, kterými se řídil při přezkumu zadávací podmínky.
58. Navrhovatel dále namítá, že požadavky na vymezení kvalifikace musí být formulovány zcela jednoznačně a předvídatelně, a odkazuje na rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 7. 2018, č. j. ÚOHS-S0180/2018/VZ-20490/2018/522/PKř a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. 62 Af 41/2012. Z odpovědí dodavatelů, které Úřad požádal o stanovisko k předmětné zadávací podmínce, dle navrhovatele vyplývá, že je zpracována nejednoznačně a umožňuje řadu různých výkladů.
59. Z navrhovatelem citovaného rozhodnutí, resp. rozsudku vyplývá, že nejednoznačnost zadávací dokumentace nemůže jít nikdy k tíži účastníka zadávacího řízení, resp. že interpretační nejistota nemůže stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného.
60. V citovaném prvostupňovém rozhodnutí se přezkoumával požadavek zadavatele na výměnu pouze LED modulů s optikou a bylo dovozeno, že tento lze vykládat dvojím způsobem. Úřad uvedl: *„... z textace zadávací dokumentace lze dovést pouze to, že výměna LED modulu má být umožněna přímo na stožáru. Dodavatelé se mohli logicky domnívat, že zadavatel požaduje*

samostatnou oddělitelnost – LED modulu – od celého svítidla tak, aby při výpadku modulu nebylo potřeba vyměnit celé svítidlo, resp. aby nebylo nutné celé svítidlo odejmout ze stožáru a provést servisní zásah nikoliv přímo na místě. Dodavatelé se ale nemuseli domnívat, že samotná výměna musí proběhnout bez jakéhokoliv zásahu, resp. manipulace s jiným prvkem svítidla tak, jak si zřejmě představoval (a nyní prezentuje) zadavatel.“ V rozhodnutí pak Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nemohl vyloučit dodavatele, jehož nabídka sice splňuje požadovanou zadávací podmínku, avšak nenaplnuje dodavatelům skryté a v zadávací dokumentaci nevyjádřené další požadavky zadavatele. To, že nejednoznačnost zadávací dokumentace nemůže jít k tíži účastníka, se projevilo tak, že pokud účastník řízení mohl oprávněně vykládat zadávací podmínku a podle toho výkladu koncipoval nabídku, nemohl jej zadavatel vyloučit, protože on vykládá zadávací podmínku jiným způsobem.

61. V citovaném rozsudku Krajský soud ohledně dvojího výkladu zadávací podmínky – „Minimální rozsah sankční pokuty k tíži uchazeče za nesplnění maximální doby zřízení služeb dle předchozího odstavce (tj. podle kapitoly 6. odst. 9 zadávacích podmínek) je 10 % z měsíční ceny služby za každý den prodlení se zřízením služby nad rámec požadované maximální lhůty“ pro část plnění dle čl. A.4 přílohy č. 1 zadávací dokumentace s názvem „Podpůrné služby“ – dovodil, že: „*To se projevilo již v nabídce žalobce, v níž žádnou sankci (pokutu) za nesplnění maximální doby zřízení služeb ve vztahu k požadovaným Podpůrným službám neuvedl. Jestliže zdejší soud dovodil, že výklad zadávacích podmínek (zadávací dokumentace) zastávaný žalobcem je racionální a objektivně možný, pak se logickým jeví závěr, že o existenci odlišného výkladu, který zastával zadavatel a po něm i žalovaný, se žalobce mohl dozvědět až z rozhodnutí o svém vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Mohl-li se o takovém výkladu zadavatele žalobce dozvědět až z rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení, nelze jeho námitky proti takovému výkladu považovat za námitky proti zadávacím podmínkám, pro jejichž podání platí lhůta uvedená v § 110 odst. 3 ZVZ, nýbrž za námitky proti úkonu zadavatele – vyloučení z účasti v zadávacím řízení, pro jejichž podání platí obecná lhůta vyplývající z § 110 odst. 2 ZVZ.“ Krajský soud v Brně tedy dovodil, že pokud je výklad účastníka zadávacího řízení racionální a objektivně možný, pak nemůže postup dodavatele podle takového výkladu jít k jeho tíži. Nemohl být vyloučen ze zadávacího řízení, pokud jeho nabídka nesplňovala zadávací podmínku dle výkladu zadavatele, resp. nešlo považovat jeho námitky za námitky proti zadávacím podmínkám, ale proti úkonu, ve kterém se dozvěděl o výkladu zadavatele.*
62. Jak citované rozhodnutí, tak rozsudek nevyvrací závěry učiněné Úřadem. V obou případech je nutno ponechat v zadávacím řízení takovou nabídku, jež je založena na racionálním výkladu zadávacích podmínek. Vztaženo na přezkoumávaný případ to znamená, že pokud bylo dovozeno, že zadávací podmínku (4.4.3 zadávací dokumentace) lze vykládat tak, že dodavatel může předložit reference na trvalý i na dočasný zádržný systém, není pak možno vyloučit z účasti v zadávacím řízení uchazeče, který předložil reference na dočasný zádržný systém. K tíži zadavatele jde ta skutečnost, že musí přijmout i nabídku obsahující pouze reference na dočasný zádržný systém.
63. Z citovaného rozhodnutí ani z rozsudku rovněž nelze dovodit, že by zadavatel stanovením zadávacích podmínek porušil zásadu rovného zacházení v tom smyslu, že jedni dodavatelé mohou splnit podmínku jedním způsobem a druzí druhým. Poukaz navrhovatele na porušení zásady rovného zacházení je nedůvodný, neboť rozdílný způsob naplnění zadávací podmínky vychází z nejednoznačnosti zadávací podmínky samotné. Jak vyplývá z dotazování

provedeného Úřadem, i výklad části podmínky, konkrétně požadavek na *délku minimálně 5000 m*, racionálně umožňuje vícero výkladů. S ohledem na výše uvedené je i zde nutno připustit reference, které v celkové délce instalovaného zádržného systému překročí 5 000 m, byť by se takový zádržný systém skládal z několika dílčích částí. Nad rámec uvedeného lze odkázat na vyjádření vybraného dodavatele ve správním řízení ze dne 22. 9. 2023 (bod II./f) a vyjádření vybraného dodavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 28. 11.2023 (strana 3), ve kterých „*výslovně uvádí, že jím použité referenční zakázky na úseky kratší než 5.000 m nijak děleny nebyly*“.

64. Námitky navrhovatele v této části v souhrnu směřují opět proti výkladu uplatněným zadavatelem. Úřad provedeným šetřením doložil, že dodavatelé vnímají výklad dané zadávací podmínky dvěma způsoby. Z tohoto důvodu je nutné zohlednit § 36 odst. 3 zákona, podle kterého zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Zadavatel tedy nepochybil, pokud uznal reference vybraného dodavatele na montáž a instalaci dočasných svodidel v délce 5 000 m u jednotlivých referenčních stavebních prací.

K námitce formálních nedostatků postupu zadavatele

65. Navrhovatel namítá, že reference předložené vybraným dodavatelem není možné uznat jako splňující kritéria technické kvalifikace. Podle navrhovatele se Úřad nevyrovnal s požadavkem v bodě 4.4.3. zadávací dokumentace, podle kterého z formuláře 2.2.2. musí vyplývat splnění veškerých požadavků zadavatele. Formulace zadávací podmínky nelze vykládat jinak, než že předložená nabídka musí obsahovat veškeré informace požadované v tomto formuláři, tedy také datum zahájení prací.
66. Není sporu o tom, že formulář 2.2.2. obsahuje více informací než samotné požadavky na technickou kvalifikaci. Zadavatel již v rozhodnutí o námitkách navrhovateli vysvětlil, že v dokumentu Výsledek posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele jsou v zájmu budoucí přezkoumatelnosti jasně uvedeny ty údaje, na jejichž základě posoudil zadavatel jednotlivé požadavky na kvalifikaci jako splněné. Tyto údaje odpovídají parametrům vymezeným v čl. 4.4.3 zadávací dokumentace, který obsahuje požadavky na technickou kvalifikaci. Formulář č. 2.2.2 obsahuje údajů více, z nichž ne všechny jsou rozhodující pro posouzení splnění kvalifikace, ale mohou sloužit např. k lepší identifikaci referenční zakázky v případě nutnosti jejího ověřování nebo k lepší přehlednosti při posuzování nabídky.
67. V této návaznosti navrhovatel namítá, že není v zadávací dokumentaci ani žádném jiném dokumentu zadavatele uvedeno, jaké údaje jsou rozhodné k ověření splnění požadavků zadavatele. K odkazu Úřadu na bod 93 napadeného rozhodnutí pak namítá, že ani zde zadávací dokumentace ani jiný dokument neuvádí, že údaje ve formuláři 2.2.2. slouží pouze k ověření splnění požadavků.
68. Úřad odkázal na bod 93 napadeného rozhodnutí, ve kterém je zkopírován bod 4.4.3 zadávací dokumentace. V bodu 149 napadeného rozhodnutí Úřad výslovně uvedl, že: „*Samotné požadavky na referenční zakázky jsou jasně definované v bodech 4.4.1. až 4.4.3. zadávací dokumentace a údaje v předmětném formuláři pouze slouží k ověření splnění uvedených požadavků (ostatně jak je uvedeno i v kolonce ‚Způsob prokázání‘ bodu 4.4.3., viz bod 93. odůvodnění tohoto rozhodnutí).*“

69. Zadavatel ve sloupci (kolonce) „Způsob prokázání“ tabulky uvedené v bodu 4.4.3. zadávací dokumentace stanovil: „*Seznam poskytnutých stavebních prací (formulář 2.2.2.) a osvědčení objednatelů. Ze Seznamu poskytnutých stavebních prací a osvědčení objednatelů musí vyplývat splnění veškerých požadavků zadavatele.*“
70. Z druhé věty citovaného sloupce (kolonky) tabulky je zřejmé, že zadavatel požaduje, aby ze seznamu a osvědčení vyplývalo splnění požadavků stanovených v tabulce v bodu 4.4.3. zadávací dokumentace ve sloupci (kolonce) „*Zadavatel požaduje praxi dodavatele spočívající v poskytnutí:*“, resp. v bodu 4.4.1. zadávací dokumentace.
71. Na základě toho souhlasím s Úřadem, že rozhodnými údaji ke konkrétní referenční zakázce vyplývajícími ze zadavatelových požadavků bylo ověření toho, zda referenční zakázka byla v 5letém období uvedena alespoň do zkušebního provozu, dále zda v jejím rámci byla prováděna instalace a montáž zádržného systému na minimálně dvoupruhové pozemní komunikaci, a nakonec délka provedeného zádržného systému.
72. Formulář 2.2.2. sám o sobě neobsahuje požadavky zadavatele na technickou kvalifikaci. Je pouze dokumentem, ze kterého má jejich splnění vyplývat. Pokud tedy ve formuláři 2.2.2. není vyplněn údaj, který není uveden v bodu 4.4.3. zadávací dokumentace ve sloupci (kolonce) „*Zadavatel požaduje praxi dodavatele spočívající v poskytnutí:*“, resp. v bodu 4.4.1. zadávací dokumentace, nemá absence takového údaje vliv na posouzení splnění kvalifikace.
73. Souhlasím tedy se závěrem Úřadu, že navrhovatelem zmíněné „datum zahájení prací“ není dle Úřadu určující údaj pro žádný z požadavků vymezených v bodech 4.4.1. až 4.4.3. zadávací dokumentace.
74. S výkladem prezentovaným navrhovatelem nelze souhlasit a napadené rozhodnutí v této části považuji za přezkoumatelné.

VI. Závěr

75. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v případě vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, jsem z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Jiří Vozák, 1. máje 97/25, 460 07 Liberec 3
2. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha
3. Mgr. Daniel Jankanič, Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7
4. KASKA s.r.o., Prostřední 2860/3, 370 04 České Budějovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy